

телно, Божественото съзнание чака сега да намъри своите благоприятни условия да се излупи. Щомъ се постави подъ квачката, пиленцето, само по себе си, ще се оформи. Докато е въ яйцето още, то ще образува главичката, тълцето, крачката, крилцата си, и най-после трѣбва да дойде нѣкой отвънъ, да му помогне да пробие черупката. Щомъ черупката се пробие, пиленцето веднага насочва главичката си къмъ тази посока, и въ него се създава ново движение, новъ подемъ. Това наричаме ние раждане на оформения животъ, който вътре се е създалъ. Яйцето, отъ което човѣкъ излиза, е по-голѣмо отъ камилското, което е образувано отъ 50 кокоши яйца. Щомъ се счупи това яйце, нищо не остава отъ него: нито главата, нито гърдитъ, нито стомахътъ.

Следователно, ако преди излупването си, човѣкъ е билъ яйце, а после се излупи като пиле, има ли право това пиле да казва, че животътъ нѣма смисълъ? Да казва човѣкъ, че животътъ нѣма смисълъ, това значи, че той е още въ яйцето, съ неоформена глава. Да казва, че нѣма никакъвъ идеалъ въ себе си, това значи, че той е още въ яйцето, съ неоформени гърди. Да казва, че и безъ храна може да се живѣе, това показва, че този човѣкъ е още въ яйцето, съ неоформенъ стомахъ. Обаче, съ седене въ яйцето, въпросътъ не се разрешава. Нѣма да мине много време, яйцето ще се развали, и смъртта ще дойде. Но и съ смъртта въпросътъ не се разрешава.

Сега ще направя една аналогия, да видите, какво представя човѣка на земята. Събератъ се нѣколко души и решаватъ да образуватъ дружество. Съставятъ уставъ на дружеството и си избиратъ председателъ, който не е нищо друго, освенъ главата на човѣка. После избиратъ подпредседателъ — дробоветъ на човѣка. Най-после избиратъ секретаръ — касиеръ — сърцето и членове — стомахътъ на човѣка. Секретарътъ събира пари отъ членоветъ и ги внася въ дружеството; по този начинъ се поддържа неговия материаленъ животъ. Такова нѣщо е и стомахътъ въ човѣка. Той приема храна, смила я, и по този начинъ поддържа живота на организъма. Освенъ тѣзи три главни служби, въ дружеството има и десетина почетни членове. Обаче, единъ день това дружество фалира. Какво става съ него? Съ фалирането на дружеството, председателътъ умира ли? — Не умира. — Подпредседателътъ умира ли? — Не умира. — Секретарътъ умира ли? — Не умира. — Почетнитъ членове умиратъ ли? — И тѣ не умиратъ. Щомъ